

vil enhver fornuftig Ejendomsbesidder sige saaledes: Naar Kommune og Stat faa den samme Sum som før, hvorfor i Alverden gaar man saa hen af rent teoretiske Grunde og bytter Gaarde paa den Maade? For at imødekomme det, udstrakte man Vurderingen i Fjor over en meget lang Tid. Man gav 2 Paragraffer, mellem hvilke man kunde vælge. Den ene gik ud paa, at Byen simpelthen kunde opkræve lige saa meget, som hidtil den samlede Bygningsafgift udgjorde, og udbetale til Statskassen det, den skulde have i Ejendoms-skyld, og saa selv beholde Resten. Den havde saa Valget med Hensyn til, hvorledes den vilde partere det paa de enkelte Ejere. Den anden gik ud paa, at man kunde faa Vedtægter, hvorved Bygningsafgiften gradvis kunde afløses af Ejendoms-skylden i en Række af 35 Aar. Derved vilde man formindske de Uretfærdigheder, som fulgte med, idet Smerten ved at fordele over en saa lang Aarrække skulde blive mindre for den enkelte. Men nu har man i Landstinget slaaet de to Paragraffer sammen til en, hvori for det første Valget falder bort, og dernæst er der en bestemt Dato, inden denne Vedtægt skal foreligge, den 1. Juli 1905. Fremdeles ere de 35 Aar, uden at det har været mig muligt at faa nogen Forklaring derpaa, ned-sat til 25, hvorved Overgangsperioden saaledes er forkortet. Ogsaa det er efter min Mening uheldigt for Kjøbenhavn.

Naar de Herrer høre om disse Ting, som alle berøre Byerne, en enkelt af dem specielt Kjøbenhavn, og vi skulle til at tale om den store Lighed mellem By og Land, denne ensartede Beskatning af Formue, Indkomst og Ejendom, ville de dog indrømme mig, at paa disse Punkter er der Uligheder, som man ikke kan lukke Øjnene for. Jeg vil anse det for givet, at naar en Forsamling af Lovgivere, inden en Lov er definitivt vedtagen, er klar over, at der findes saadanne Pletter i den, som med et let Snit kunne fjernes, ville de gøre det.

Jeg maa endnu sige et Par Ord til det ærede Medlem for Thisted (N. Andersen), som paa et Par enkelte Punkter har udtalt det samme som jeg, nemlig med Hensyn til Aktieselskabers Beskatning og med Hensyn til Andelsforeningers Handelsret i Byerne. Det behøver jeg altsaa ikke at opholde mig ved, da vi ere enige derom. Men det ærede Medlem udtalte ogsaa noget andet, hvori jeg er ganske uenig med ham, idet han omtalte Beskatningen af kommunale Ejendomme. Den ærede foregaaende Taler oplyste, at det,

der sker i denne Lov, er ikke andet, end hvad der er Tilfældet nu; der betales for Tiden ikke af Gasværker o. s. v., det vil heller ikke blive Tilfældet i Fremtiden. Det er ikke noget særlig kjøbenhavnsk, men det gælder for alle Kommuner. Men det ærede Medlem for Thisted udtalte, og han vandt et vist Gøhør, tror jeg, ogsaa den Ytring, at dette var „et godt Stykke kjøbenhavnsk Lovgivning“. Ja, hvis disse Skattelove kunne betegnes som et godt Stykke kjøbenhavnsk Lovgivning, vil jeg bede det ærede Medlem at komme her ind til Kjøbenhavn — han bor jo i Nærheden — og hjælpe os paa Valgtribunerne med at overbevise vore Vælgere om det. Hvis han kunde det, vilde jeg sige, at det var overordentlig elskværdig gjort af ham, men jeg er bange for, at Vælgerne ikke vilde tro det. Jeg er bange for, at Vælgerne ikke vilde betragte det som den rene Alvor fra det ærede Medlems Side, men vilde sige som Pappegøjen sagde, da de tog den bort fra dens Fædreland og tvang den til at tale Fransk, at det var at føje Haan til Nederdrægtighed. Jeg tror ikke, det er muligt at faa nogen til at tro paa, at disse Love ere et godt Stykke kjøbenhavnsk Lovgivning, og jeg vil føje til, at jeg mener heller ikke, at det behøves. Hvis de blot vilde sige, at det var et godt Stykke retfærdig Lovgivning for By og Land, vilde jeg være tilfreds. Det burde Lovene være, det var derhen, de burde stræbe.

Sabroe: Det ærede Medlem for Sæby (Vilhelm Lassen) fortalte os i Gaar om den fyldige og pragtfulde Dame ved Navn Rachel, som blev præsenteret os i den Indkomsts-kat, her foreligger. Jeg erindrer, at det ærede Medlem for Sæby for nogle Maaneder siden præsenterede denne pragtfulde Dame for en Kreds af Borgere i Randers. De fandt straks efter det ærede Medlems Foredrag, at det var en ganske pæn og statelig Kvinde at se til; men det varede ogsaa kun, til det ærede Medlems Tale var forbi. Under Forhandlingerne blev Forsamlingen klar over, at det var en højst tvivlsom Dame, de der havde at gøre med, en Dame, som havde adskillige anløbne Mandfolk at underholde. Det er heller ikke lykkedes det ærede Medlem for Sæby under sit Foredrag her i Salen at overbevise i hvert Fald vort Partis Medlemmer om, at det er en anstændig og virkelig god og agtbar Kvinde, hvorom der var Tale.

Den Skattereform, som foreligger her, har jo været paa Tale gennem mange